

GLAS SILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLED

LETO XII

ČETRTEK, 16. SEPTEMBER 1982

ŠT. 9

Rekonstrukcija SM-podbojev

Letos smo v naši delovni organizaciji pričeli proizvajati nov suhomontažni podboj vrhunske kvalitete.

To je nov izdelek nove tehnologije, ki smo jo osvojili v TO Rečica po nekajletnem zasledovanju trendov razvoja tehnoloških postopkov različnih proizvajalcev opreme kot tudi izdelkov znanih zahodnih konkurenčnih firm. Cilj je bil seveda slediti razvoju najsodobnejšega stavbnega pohištva v Evropi s sočasno racionalizacijo proizvodnih sredstev v sami tovarni vratnih kril in podbojev.

Tako nam je na Rečici začetek delovnega leta 1981 pomenil tudi začetek intenzivnejših priprav na potrebno rekonstrukcijo suhomontažnega podboja, tako tehnologije kot tudi same konstrukcije izdelka. Strokovne službe TO Rečica in DSSS so junija izdelale investicijski program, nakar smo pristopili k postopku za odobritev investicije. Od samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino (SISEOT) smo dobili dovoljenje za uvoz nekatere strojne opreme, od pristojnih institucij pa tudi vsa ostala potrebna soglasja. Sledili so razgovori in sklepanje pogodb s tujimi in domačimi partnerji glede izdelave in dobave strojne opreme,

odsosovalnih naprav, instalacij kot tudi izvršitve ostalih del. Letos spomladi smo dobili naročeno opremo, ki smo jo po načrtu za začasno proizvodnjo med demontažo stare tehnologije in postavitvijo nove postopoma vgradili. Sedaj smo v fazi poskusne proizvodnje in ko bomo postavili še embalirni trak, odpravili nekatere manjše napake na opremi in dokončno uredili delovna mesta, se bo po manj popularnem normiranju pričela redna proizvodnja.

Bistveno prednost tehnologije novega suhomontažnega podboja pred klasičnima SM-5 in SM-6 vsekakor predstavlja predelava predhodno površinsko obdelanih, to je furniranih in lakiranih ivernih ali mediapan plošč. S tem, da po končani mehanski obdelavi elementov ne lakiramo več skozi večkratne prehode vsakega zase, nismo dosegli samo občutno zmanjšanje izdelavnega časa na izdelek, temveč smo razbremenili tudi lakirno linijo. Na ta način bomo lahko površinsko obdelali tudi več vratnih kril, saj je mogoče delati v večjih serijah, kar po drugi strani opravičuje tudi mehanizacija nakladanja, obračanja in razkladanja na lakirni liniji. Z lakiranjem podbojev v ploščah

smo zmanjšali tudi transportne poti med posameznimi operacijami v izdelavi podbojev, s čimer smo racionalizirali tudi režim notranjega transporta v tovarni.

Tehnologija novega podboja je zamenjala zastarelo tehnologijo SM-5 oz. SM-6 v obstoječem prostoru s tem, da smo nekatere stroje ustrezno dodelali. Tehnologija novega SM podboja obsega razrez površinsko vnaprej obdelanih plošč, linijo izdelave pokončnikov in prečnikov, linijo izdelave oblog po sistemu folding, obdelavo oblog za topi spoj ali zajero ter linijo za spajanje pokončnih in prečnih elementov. V proizvodnji pokončnikov in prečnikov se je zaradi obdelave predhodno površinsko obdelanih elementov pojavila potreba po robnem lepljenju folije namesto furnirja.

Povsem nova pa je pri novem podboju tehnologija izdelave pokončnih in prečnih oblog po sistemu folding. Klasične obloge SM-5 in SM-6 smo izdelovali iz furnirane iverke, vlaknene plošče in furnirja preko več zaporednih strojev, ki opravljajo posamezne pare oziroma operacije mehanske obdelave in lepljenja ter zahtevajo naknadno površinsko obdelavo. Obloge po sistemu folding so izdelava

ne iz predhodno površinsko obdelanih in ustrezno narezanih 13 mm debelih ivernih ali mediapan plošč v enem prehodu skozi strojno linijo. To pomeni občutno zmanjšanje izdelavnega časa, obenem pa tudi prihranek dragocenega proizvodnega prostora, saj linijo predstavlja en sam večagregatni stroj.

Bistvene operacije so rezkanje utorov, zavijanje (folding) in stiskanje v profil obloge. Zaradi novega načina utorjanja obdelovanca med prehodom skozi linijo ni potreben vzdolžni lepilni trak, kar je novost tudi med folding sistemi.

Naknadna obdelava folding oblog na topi spoj je

podobna kot pri SM-5 in SM-6, razlika oziroma novost pa je avtomatska obdelava oblog na zajero, ki jo zahteva predvsem tuji trg, na domačem pa lahko pomeni precejšnjo prednost pred konkurenčnimi izdelki.

Novost predstavlja tudi način lepljenja pripirnih oblog na pokončnike; za razliko od SM-5 oz. SM-6, kjer se je to opravljalo ročno, danes to delamo strojno na avtomatski liniji za pokončne elemente. Na njej poleg stiskanja izdelujemo tudi izvrtine za spoje, nasadila in prijemnike. V to linijo so vključene tudi delovne mize za montažo prijemnikov, nasadil in tesnila.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Modernizacija kovinskega obrata

TO »Tomaž Godec« v Bohinjski Bistrici ima v svojem sestavu poleg obratov proizvodnje in predelave lesa tudi kovinski obrat. Ta se je razvil iz vzdrževalne delavnice, ki je služila za vzdrževanje lesnopredelovalnih obratov. Že leta 1966 je glede na potrebe lesne industrije začel delati izdelke za trg, predvsem transportne naprave in enostavnejše stroje za lesno industrijo.

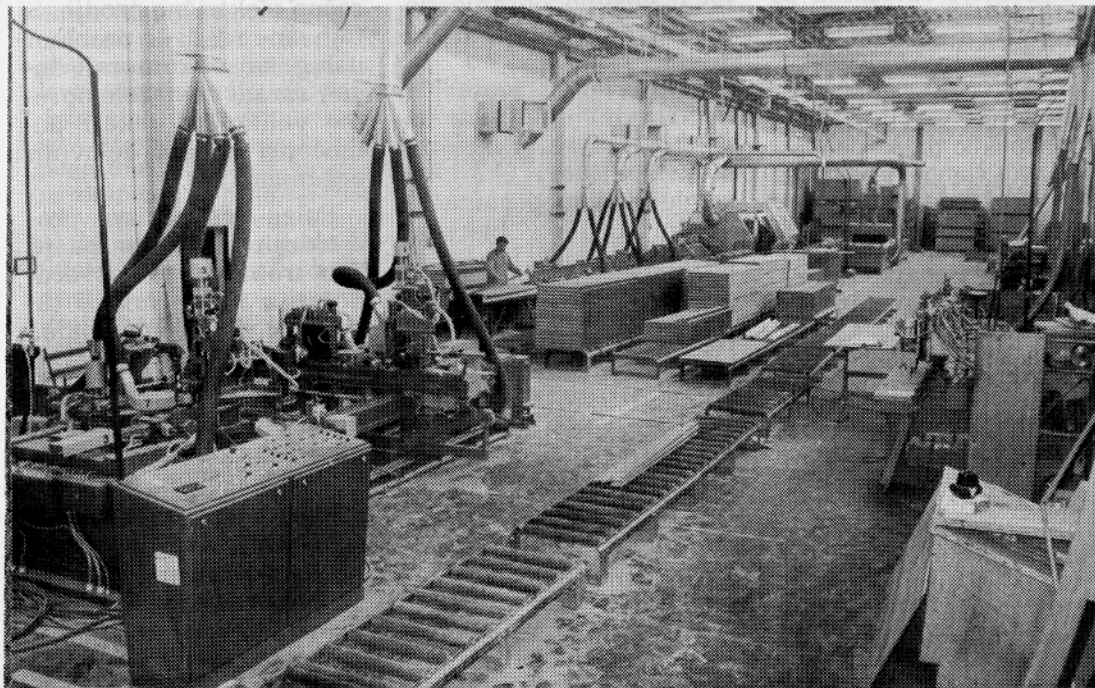
Po večletni stagnaciji razvoja in po ločitvi vzdrževanja je kovinski obrat leta 1980 začel ponovno izdelovati transportne naprave in

stroje za lesno industrijo v večjem obsegu. Potrebe tržišča so še posebno po omejitvi uvoza tako narasle, da je bilo v obstoječih prostorih in z obstoječo zastarelo opremo nemogoče zadovoljiti povpraševanje. To je bil tudi glavni razlog za rekonstrukcijo in modernizacijo kovinskega obrata.

Iz tega izhajajo osnovne karakteristike rekonstrukcije in modernizacije:

— zagotovljeno tržišče za stroje in transportne naprave za lesno industrijo;

(Nadaljevanje na 2. strani)

Poskusna proizvodnja oblog po sistemu folding

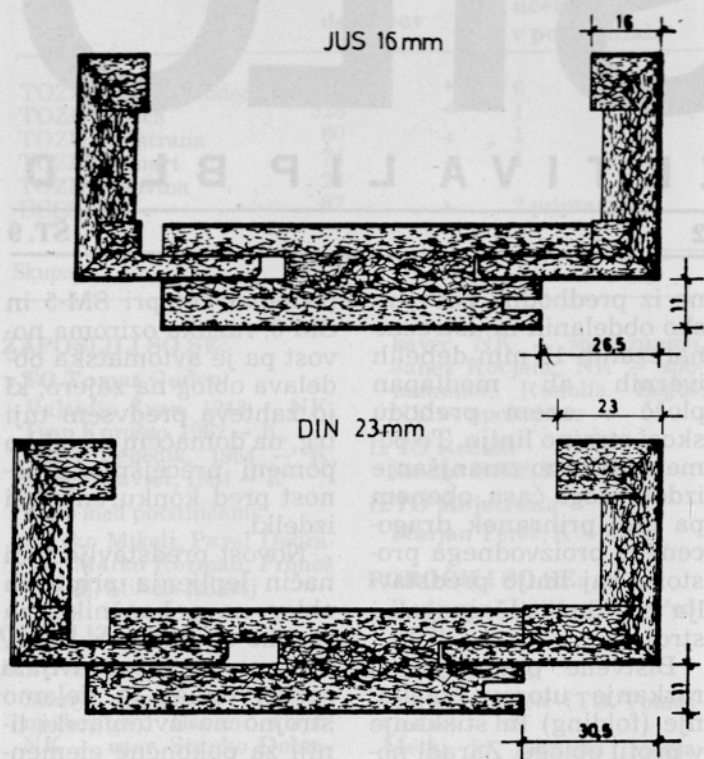
Spet v šoli

Zbrani pred šolo, veliki in mali
so prvega dne veselo kramljali.
Koliko lepih spominov jih veže na
sončne počitniške dni, za novo šolsko
leto so zbrali novih otroških moči.
Spet bodo spoznavali svet. Zvedeli
bodo, da je Zemlja okrogla, kako
se zvezde vrté, da je štiri dve
in dve, kako različno živali živé...
Še mnogo novic iz knjižnih políc.
Vsaka tovarišica toliko zna, na
vsa vprašanja odgovore ima.
Pogumno vprašati, ker trepa bo
znati! Potem bo lahko in laže bo šlo.
Zbrani pred šolo, veliki in mali
so prvega dne na prvo uro čakali.

Vesna

Rekonstrukcija SM-podbojev

(Nadaljevanje s 1. strani)

Profil novega podboja uspešno rešuje prilagajanje različnim odstopanjem v debelinah zidu

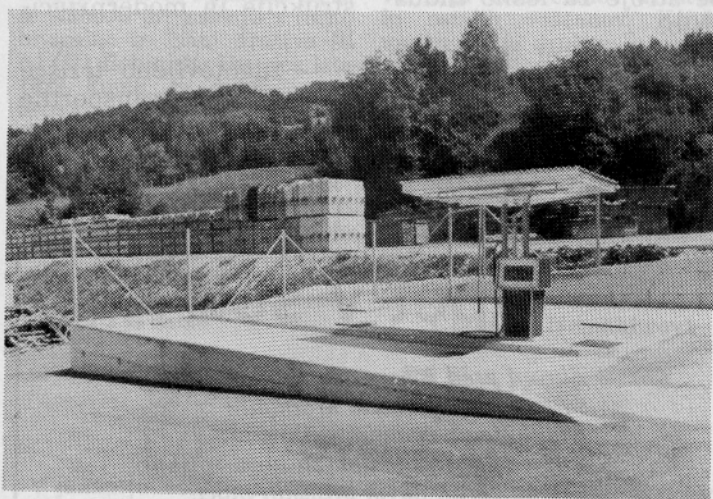
Kompletiranje podbojev, to je zlaganje posameznih elementov, embaliranje, označevanje z etiketami ter zlaganje na palete imamo urejeno še po starem. Zaradi obsežnosti in zahtevnosti teh del smo predvideli delovno mizo s transportnim trakom in v kratkem jo bomo postavili in delo organizirali.

Predvidena povečana kapaciteta nove tehnologije 150.000 podbojev letno ustreza našim željam po ublažitvi dosedanjega količinskega razkoraka v proizvodnji vratnih kril in podbojev (v korist vratnih kril, kot je pokazala tržna

analiza). Prav tako je bila optimalna glede na konkretne ponudbe posameznih proizvajalcev strojne opreme. Vsekakor smo pri projektiranju nove tehnologije upoštevali solidnost izdelave posameznih proizvajalcev, kakor tudi samo izvedbo oziroma tehnološke prednosti. Upoštevali smo tudi možnost uporabe sedanjih izdelavnih materialov, kakor tudi tistih, ki se pojavljajo in se bodo v bodočnosti verjetno tudi uveljavili. Vse to nam jamči večletno konkurenčnost na domačem in tujem trgu.

SU

Nova črpalka za gorivo

V letošnjem letu smo v TO Tomaž Godec zgradili in pridobili novo črpalko za gorivo. Gradbena dela je izvedlo Gradbeno podjetje Bohinj. Rezervoar vsebuje lahko največ 15 ton goriva – nafte.

Po dveh mesecih čakanja nam je Petrol Ljubljana v mesecu avgustu končno le dobavil 14,1 tone nafte.

Črpalka je pričela obratovati 1. septembra. Dogovorili smo se, da bodo dobili vozniki viličarjev gorivo vsak delovni dan od 12. do 13. ure. Gorivo bo polnil skladiščnik repromateriala ali njegov namestnik. Za TO je nova črpalka velika pridobitev, saj nudi boljše in hitrejšo oskrbo viličarjev z gorivom; odpadlo pa bo tudi vsakodnevno čakanje na polnjenje sodov na bencinski črpalki v Boh. Bistrici in prevoz le-teh do TO.

Ugotovljamo, da bo zaloga nafte zadostovala za približno 4 mesece.

Stare

Samoupravni delavski kontroli večjo veljavo

Na posvetu 27. julija z nekaterimi predsedniki organov samoupravne delavske kontrole, ki ga je pripravil republiški svet Zveze sindikatov Slovenije, so razpravljali o vlogi in nalogah samoupravnega nadzora, posebej organov samoupravne delavske kontrole, ter o nalogah sindikalnih organizacij. Posveta, ki ga je vodil predsednik RS ZSS Marjan Orožen, sta se udeležila tudi Tomaž Ertl, republiški sekretar za notranje zadeve, in Ludvik Golob, republiški pravobranilec samoupravljanja.

Samoupravni družbeni nadzor, katerega del so tudi organi samoupravne delavske kontrole, je pomemben instrument za zagotavljanje in spoštovanje zakonitosti, družbene lastnine, odgovornosti ter pravic in dolžnosti vseh delavcev. Kljub zakonu in sindikalnim stališčem pa samoupravni nadzor in posebej organi samoupravne delavske kontrole povsod niso zaživel oziroma niso bili dovolj učinkoviti. V gospodarskih okoliščinah, ki včasih objektivno spodbujajo družbeno škodljivo vedenje, v zadnjih dveh letih naraščajo nepravilno prilaščanje družbene lastnine, »koristne« malverzacije, kraje, pridobivanje dohodka brez dela, požari, in še bi lahko naštevali. Vzroki so pomanjkanje nadzora, slaba notranja kontrola in včasih tudi omalovaževanje ali otežkočanje dela organov samoupravne delavske kontrole.

Kadar družbeno škodljivo ravnanje narašča in ob tem ni pravega samoupravnega nadzora, se seveda krepi dejavnost upravnoadministrativnih organov in zadeve se kopičijo na že tako prepolnih sodiščih. Množična družbena samozaščita, ko bo večina ljudi v delovnem in življenjskem okolju ravnala preventivno – torej kot dejavnik samoupravnega nadzora, ni samo cilj, pa tudi še ne množična praksa.

Samoupravni nadzor ima delavsko-razredni značaj in pomeni tudi nadaljnje podružbljanje kontrolne funkcije. Zato ima sindikat kot politična organizacija na tem področju obveznosti po zakonu. Sindikalna organizacija je nosilka kandidacijskega postopka za člane samoupravne delavske kontrole in ima pravico predlagati odpoklic organa ali posameznih članov, poleg tega pa mora zagotavljati tudi politično vzdušje za delo teh organov, zaščititi člane samoupravne delavske kontrole, če jih šikanirajo, in politično ocenjevati delo organov samoupravne delavske kontrole. Ob ponovni uveljavitvi vloge samoupravne delavske kontrole pa naj bo sindikat pobudnik razprave o slabostih, kršenju samoupravljanja in odgovornosti!

Izkušnje iz dela organov pregona kažejo, da pri majhnih krajah storilce hitro odkrijejo, pri velikih pa je krivice praviloma težje odkriti. Dosti kaznivih dejanj se zgodi, ker ni redne kontrole, finančnih pregledov. Dosti

malverzacij je bilo lani prav v notranji in zunanji trgovini, bankah in podobnih organizacijah. Delavska kontrola mora imeti vpogled v delo zunanjetrgovinskih predstavništov. S povečanim nadzorom bo mogoče zmanjšati ali pa vsaj preprečiti širjenje kreditnih malverzacij, zaposlovanje mimo razpisov, prikrivanje primanjkljajev, odpise osnovnih sredstev brez vednosti inventurnih komisij, nesreče pri delu in požare.

Pa ne samo nadzor, tudi neobveščenost ali nezadostna obveščenost sta lahko razlog za nepozno ukrepanje. Gre seveda za zavajanje samoupravnih organov, drževanje in prikrivanje pravih informacij pa tudi za preobširne in težko razumljive informacije, ki ne povedo dovolj.

Organ delavske kontrole seveda ni nikakršna »notranja policija« niti sam ne odloča. Opozarja in daje predloge samoupravnim organom, če pa ti ničesar neukrenejo, lahko organ delavske kontrole sodeluje z zunanjimi organi kot npr. s pravobranilci, skupščinami občin in družbenopolitičnimi organizacijami. Delavska kontrola tudi ni strokovni organ, kot na primer SDK. Za uspešno delo organov je nujno načrtovanje dela. Pri tem se je treba osredotočiti na prednostne naloge, kot na primer na uresničevanje planov ter periodične in zaključne račune. Organ delavske kontrole in sindikat sta dolžna o ugotovitvah delav-

ske kontrole obveščati vse zaposlene.

Predsedniki organov samoupravne delavske kontrole so na posvetu v glavnem navajali slabe izkušnje iz dela teh organov. Ponekod organi delavske kontrole ne dobivajo vabil in gradiv za pomembnejše seje v ozdu, drugod pa poslovodni organi niso zagotovili pogojev, sindikalna organizacija pa jih ni politično podprla. Zgodilo se je celo, da delavski svet ni obravnaval pobude delavske kontrole. Seveda se tudi pri nekaterih članih delavske kontrole pojavlja bojazen, da se ne bi komu zamerili oziroma strah, da jih ne bi šikanirali. Tudi pri usposabljanju članov organov delavske kontrole smo v preteklih letih premalo storili.

Na posvetu so se dogovorili, da bodo v občinskih svetih pripravili podobne posvete s predsedniki organov samoupravne delavske kontrole, v predsedstvih občinskih svetov pa zadolžili enega od članov za to področje (v predsedstvu republiškega sveta ZSS za to področje odgovarja Miro Gošnik). Izvršni odbori sindikalnih organizacij v ozdih naj preverijo, ali so bili v organe delavske kontrole izvoljeni res pravi ljudje. Kar zadeva sodelovanje s pravobranilci samoupravljanja v občinah, bodo ti v konkretnih zadevah v zvezi z ozdi vedno obveščali tudi organe delavske kontrole v teh ozdih. Organi delavske kontrole pa naj, kadar ni odziva na njihove pobude, obvestijo pravobranilca.

MK
Informacije RS ZSS

Modernizacija kovinskega obrata

(Nadaljevanje s 1. strani)

– proizvodnja sodobnih strojev in transportnih naprav na osnovi kooperacijske pogodbe z avstrijsko firmo »Springer«;

– povečanje izvoza na osnovi kooperacijske pogodbe ter posredno zmanjševanje uvoza;

– vlaganja so pretežno v strojno opremo domače izdelave in le manjši del v objekte;

– strokovni kader in neposredni delavci z ustreznimi kvalifikacijami so iz domačega okolja in se glede na modernizacijo ne predvideva bistveno povečanje.

Da bi vse to realizirali, je bila izdelana nova tehnologija proizvodnje, ki je predvidevala poleg nabave nove strojne opreme tudi izgradnjo podaljška montažne hale v izmeri 248 m².

Pri izgradnji podaljška montažne hale, ki je sedaj že v zadnji fazi, smo sodelovali tudi sami, saj smo izdelali nosilno konstrukcijo za streho.

Nova strojna oprema, ki bo bistveno povečala

kvaliteto in kvantiteto naših izdelkov je naslednja: polavtomati za varjenje VARNIG, hidravlična žaga MERKUR, koordinatni rezalnik z optiko, hidravlične škarje, hidravlična apkant stiskalnica za pločevino do 10 mm, univerzalni rezkalni stroj, bočni viličar, krožna žaga za narez profilov in priročno električno orodje. S tem smo rešili še problem uslug, saj smo morali doslej zaradi zastarele opreme velikokrat iskati pomoč pri drugih delovnih organizacijah.

Poleg preureditve proizvodnih prostorov pa je bilo treba zaradi povečane proizvodnje misliti tudi na skladišče materiala.

Izdelali smo še dve nadstrešnici in uredili skladišče profilov in pločevine ob vratarnici vzdolž ceste v dolžini 50 m in širini 7 m.

Tako smo na majhnem mestu in s primernim načinom skladiščenja rešili večni problem in iskanje materiala, posebno v zimskem času.

B. S.

Seminar za organizatorje kulture v OZD

Na pobudo Zveze sindikatov Slovenije je bil v sindikalnem izobraževalnem centru v Radovljici organiziran enotedenski seminar za organizatorje kulturnega življenja v OZD. Seminar so organizirali predvsem za pester kulturni program in življenje med delavčevim prostim časom. Tako bi delavec vsaj za nekaj časa pozabil na vsakdanje delo in skrbi. Delavcem je treba nuditi raznovrstne prireditve: gledališke, operne in filmske predstave, predstavitev knjige — knjižni sejmi v OZD, udeleževanje članov kolektiva v gledališki sekciji, pevskem zboru, folklorni skupini, godbi na pihala, literarni ali slikarski skupini.

Prvi dan seminarja je bil naporen. Po uvodnem delu in predstavitvi programa smo se razdelili na delovne skupine. Prejeli smo tudi seminarske naloge, katere smo morali oddati dan pred zaključkom seminarja. Po kosilu smo se z avtobusom odpeljali v Škofjo Loko. Ogleдали smo si muzej v Loškem gradu in se pogovarjali s tov. Andrejem Pavlovcem o Ivanu Groharju.

Po ogledu muzeja in gradu smo si zvečer ogledali predstavo zaključne prireditve 25. jubilejnega srečanja gledaliških skupin Slovenije v dvorani Loški oder. Gledali smo dramo Ivana Mraka Ivan Grohar.

Drugi dan seminarja smo obravnavali kulturne potrebe in želje delavcev. Pri tej temi smo se dlje zadržali, kajti ta smer nas je vse zanimala. Ugotovili smo, da če hočeš zvedeti za potrebe delavcev po kulturnem življenju v OZD, si moraš v okviru DO sestaviti anketni list z vprašalnikom. Ko je anketa izvedena, je potrebna analiza. Na osnovi te ugotovimo, za katero smer se je odločila večina udeležencev ankete, želje in potrebe pa spoznamo tudi iz razgovorov z delavci.

Tretji dan seminarja je bil namenjen predstavitvi dobre knjige delavcu. Le-to naj bi predstavili članom kolektiva z vzajemno knjižnico, s knjižnimi sejmi v OZD ter s prodajno razstavo ter s kratkim izsekom ali odlomkom igralka, ki zaigra vsebino knjige pred občinstvom. Tega dne smo si ogledali še film in proučili način, kako naj bi svetovali in priporočili dober film obiskovalcu.

Četrti dan je bil namenjen pripravi proslave jubileja delovne organizacije, proslave državnih in drugih praznikov ter spominskega kulturnega dne. Razdelili smo se po skupinah in pripravili vse tri vrste proslav: ena skupina je pripravila program za jubilej delovne organizacije, druga proslavo za praznik, tretja pa je načrtovala program za proslavo spominskega dne. Pripravljali smo tipski scenarij, režijske in scenske zamisli za vse tri zvrsti proslav.

V petek zjutraj smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo imeli v mali dvorani Kulturnega doma Ivana Cankarja gledališko učno uro. Prisojstvali smo predstavi Deselega brata ter istoimenski operi.

Po tej proslavi se je začel najzanimivejši del: z vod-

stvom Cankarjevega doma smo imeli razgovor o sodelovanju te ustanove z OZD in načinu ter možnostmi skupinskega ogleda raznih predstav. Obljubili so, da nam bodo v DO pošiljali mesečni program predstav v Cankarjevem domu.

Ob zaključku smo si ogledali notranjost doma, kjer se nahaja 10 dvoran in 4 sejne sobe:

— Velika dvorana, ki ima od 1.405 do 2.137 sedežev. Ta dvorana je največja in v tej dvorani je bil tudi IX. kongres ZKS. Ta dvorana ima večji oder kot prostor za gledalce

— Srednja ali rdeča dvorana ima 670 sedežev

— Mala dvorana ima 300 sedežev

— Okrogla dvorana, ki je edinstvena v Jugoslaviji in Evropi ima 260 sedežev

— Iskrina dvorana ima 300 sedežev (v gradnji)

— Stekljena dvorana ima 60 sedežev

— Ovalna dvorana ima 70 sedežev

— 2 sejni dvorani po 60 sedežev

— 4 sejne sobe po 30 sedežev

— Sprejemna dvorana, ki sprejme do 1800 ljudi.

Cankarjev dom enkrat sprejme okrog 5900 ljudi. Zanimivo je, da so vse dvorane in skoraj celotni dom v zemlji, saj je na površju zemlje samo sprejemna dvorana in pa balkoni ostalih dvoran. Grajena je v zemlji, ker obdrži v zimskem času toploto, v letnem pa hlad in še boljša akustika je. Skupna površi-

na dvorane in hodnikov znaša 48.976 m². Vsekakor pa moramo pripisati, da dom ne služi samo kulturi, temveč tudi kongresni dejavnosti (kar 70%).

Po ogledu Cankarjevega doma smo se vrnili v Radovljico. V popoldanskem času smo obravnavali kulturno ponudbo množičnih medijev, prireditveno ponudbo, razstavno ponudbo in ponudbo področja naravne in kulturne dediščine.

V tem delu smo pregledali možnosti ogledov kulturnih dediščin.

V soboto, zadnji dan seminarja je vsak posameznik moral predstaviti svojo seminarsko nalogo, ki jo je pripravil v dneh seminarja. Po predstavitvi naloge je vsak udeleženec dobil diplomu in pa glasilo, ki smo ga pripravili udeleženci seminarja, natisnili so nam ga v Ljubljani na republiškem svetu ZSS.

Ob zaključku naj dodam, da smo v naši DO še dokaj revni na področju kulturnega življenja v primerjavi z drugimi DO v Sloveniji. Res je, da je naša DO dislocirana in da ta dejavnost lepo deluje v podjetjih, kjer je od 1000 do 3000 zaposlenih in so vsi v enem kraju.

V takem primeru je res težko organizirati prireditve, še težje pa je člane kolektiva vključiti, da bi sodelovali v gledališki, pevski, godbeni ter drugih sekcijah. Če bi nam to uspelo združiti, pa se že pojavi vprašanje sredstev, ki so pogoj za uspešno delovanje.

Branko Urh

Gradbeništvo v zaostrenih gospodarskih pogojih

Naši gradbeniki so sklenili pogodbe v vrednosti tri milijarde dolarjev za gradbena dela v tujini.

V zaostrenih gospodarskih pogojih so gradbeniki dojeli resnost položaja na domačem tržišču in so vse svoje možne aktivnosti preusmerili na zunanja tržišča. Že v letošnjem letu bo vrednost dokončanih gradbenih del preseгла 2,6 milijarde dolarjev. Gradbeniki pričakujejo več kot eno milijardo dolarjev deviznega priliva. Vrednost gradbenih del povečuje tudi material in oprema domače proizvodnje, ki se procentualno stalno veča.

Po najnovejših podatkih Zavoda za raziskavo tržišča je v inozemstvu dosedaj sklenjenih največ pogodb za gradnjo objektov, vključno tudi stanovanjsko gradnjo. Ta vrednost presega že tri milijarde dolarjev.

Največ naše gradbene operativne dela v Iraku, Nigeriji, Gabonu, Sovjetski zvezi, Nemčiji, na Češkem, v Zambiji in Kuvajtu. V kratkem pa se bo odprlo novo gradbišče z večtisoč stanovanji v Alžiriji. Na tem gradbišču bo sodelovalo osemdeset naših delovnih organizacij in bodo nastopile kot eno podjetje, po principu skupnega vlaganja in delitve dohodka.

Ni dvoma, da je naše gradbenike k preusmeritvi na zunanja tržišča prisililo pomanjkanje gradbenih del v domovini. Treba je bilo zaposliti ljudi in angažirati ostali gradbeni potencial. Na

gradbenih delih v tujini trenutno dela preko 30.000 naših delavcev in to število se bo povečalo, ko bodo pričeli graditi stanovanja v Alžiriji.

Uspehi naših gradbenikov na tujih tržiščih so razveseljivi predvsem zato, ker se združujejo in imajo uspehe kljub hudi svetovni konkurenci. Recesija in pomanjkanje gradbenih del v domovini pa ne ostaja brez posledic za proizvajalce stavbnega pohištva in nas sili v globlje razmišljanje o nastalem položaju na domačem in tujem tržišču. Na tem področju je konkurenca še veliko močnejša, zato je treba vse aktivnosti v proizvodnji in prodaji intenzivirati in se brez oklevanja prilagajati nastalemu položaju na tržišču.

Banko

Gibanje osebnih dohodkov

Po podatkih SDK, ki se nanašajo na mesec maj 1982, je znašal povprečni neto osebni dohodek v gospodarstvu radovljiške občine, kjer je bilo zaposlenih 10.163 delavcev, 12.802 din.

V negospodarstvu radovljiške občine pa je maja 1982, kjer je bilo zaposlenih 1.190 delavcev, znašalo precejše neto osebne dohodke 14.172 din, kar je za 27% več kot v maju lanskega leta.

Priprave na volitve v skupščine krajevnih skupnosti

Predsedstvo občinske konference SZDL Radovljica je že na juljski seji dalo pobudo vsem vodstvom krajevnih organizacij SZDL v občini, da takoj pričnejo z organizacijsko kadrovskimi pripravami na volitve delegatov v nove skupščine krajevnih skupnosti. To pomeni, da bodo že v septembru stekli postopki evidentiranja možnih kandidatov. Ves predvolilni in volilni postopek bo skoraj v vseh 20 KS enak postopku za volitve delegacij v skupščine občine in samoupravnih interesnih skupnosti, razen v izjemnih primerih, če imajo v KS to zapisano v svojih statutih drugače. O tem, kako bodo izpeljali volitve in konstituanto bodočih novoizvoljenih delagatskih skupščin, so se že dogovarjali tudi na posvetovanju predsednikov vseh krajevnih konferenc 9. septembra, podrobnosti pa so določili na obiskih predsednika in sekretarja OK SZDL v krajevnih organizacijah. Ob tej priložnosti so spregovorili tudi o izvedbi letošnje akcije Nič nas ne sme presenetiti.

Rast osebnih dohodkov je treba prilagoditi ustvarjenemu dohodku

Izvršni svet občinske skupščine Radovljica je na osnovi Dogovora o družbeni usmeritvi razporejanja dohodka po ugotovitvah o gibanju osebnih dohodkov v gospodarstvu radovljiške občine in upošteva več izplačano maso sredstev za osebne

dohodke, soglašal, da se osebni dohodki v OZD družbenih dejavnosti povečajo do konca leta v primerjavi z enakim obdobjem lani do 14%. V delovnih skupnostih v negospodarstvu pa v tem času lahko povečajo osebne dohodke le za 12,6%.

Ohranimo mirne živce

Živeti življenje najlepše ali kot bi želeli po poti najmanjšega odpora, se ne da. Na poti se srečujemo z majhnimi ali velikimi težavami. Včasih mislimo, da smo najbolj nesrečni med vsemi. Skrbi in težave pač morajo biti. Brez tega bi bilo naše življenje preveč enolično. Da obdržimo v najtežjih situacijah trdno glavo pokonci in ne »jamramo« za vsako malenkostno težavo, je potrebno mnogo dobre volje in lahko bomo premagali grenkobo življenja. Saj vse mine, lepi in žalostni trenutki. Da se obdržimo na površju, da pred pretresi ne klonemo, nam pomaga močna vera v življenje.

Spominjam se svojih prvih začetnih, težkih korakov

med delovni kolektiv. Plašno, bojzljivo sem se hotela skriti pred svetom. Rekla sem si: za vsako ceno vzdržati in tako sem si pridobila jekleno voljo, ki me žene naprej. Kadar imam svoj siv dan (to je pač človeško), se spomnim lepe pesmi, pa si jo potihje zapojem. Nekateri ljudje bežijo pred samim seboj. A ni kraja na svetu, kjer ne bi bilo raznih težav. Družba človeku koristi, zaupati je treba v ljudi. Na vsakem je nekaj dobrega in ko odkriješ njihovo lepo stran, ni težko živeti. Neki filozof se je izrazil: tisti, ki veliko trpijo v življenju, živijo bogatejše. Torej pojdemo dalje po poti, s sabo vzemimo mnogo vedrine in veliko upanja.

Vesna

Nov družbeni pravobranilec samoupravljanja

Na juljskih sejah vseh treh zborov občinske skupščine Radovljica so razrešili s 1. septembrom 1982 dosedanjega pravobranilca samoupravljanja Ferda Bema, ki odhaja v pokoj. Namesto

njega so za novega družbenega pravobranilca samoupravljanja v občini Radovljici imenovali Janeza Konca, diplomiranega pravnika z Bleda. Ta je nastopil svojo dolžnost 1. septembra.

V vrtcih letos ne bo več otrok

Po sklepnih podatkih Vzgojno varstvene organizacije Radovljica bodo v vseh desetih vrtcih v šolskem letu 1982/83 imeli enako število predšolskih otrok kot lani, okoli 1040 do 1060. Do julija se je prijavilo 354 otrok, toliko pa jih je tudi zapustilo vrtce. Prostih mest so imeli povsod še dovolj, razen v Ra-

dovljici, kjer so morali zavrtniti šest malčkov. Letos je precejšnje popravševanje staršev za varstvo otrok do dveh let starosti. Razen na Bledu, kjer imajo varstveno družino, takšnega varstva zaenkrat v drugih krajih ne morejo zagotoviti. Upajo, da bodo dobili varstvene družine letos tudi v Radovljici.

Iz življenja krajevskih skupnosti

Kako uresničujemo letni plan v Boh. Bistrici

V Krajevni skupnosti Bohinjska Bistrica smo na skupščini delegatov KS v mesecu aprilu 1982 obravnavali in sprejeli letni plan del in nalog, ki naj bi jih v letošnjem letu opravili. Med najpomembnejšimi nalogami je izgradnja dveh mrliških vežic, ki ju bo gradilo Gradbeno podjetje Bohinj. Le-ti naj bi po sklenjeni pogodbi bili zgrajeni do konca septembra letošnjega leta. Istočasno bomo razširili obstoječe pokopališče in ga primerno uredili.

Med sprejetimi nalogami smo namenili 700.000.— za nabavo in montažo snegolovcev na drugi del strehe kulturnega doma J. Ažman. Na desnem delu strehe so bili snegolovci nameščeni že v preteklem letu, pokazalo pa se je, da je nujno urediti še ostali del strehe.

Ostali del letnega plana je namenjen ureditvi nekaterih cest v naši Krajevni skupnosti. Odločili smo se za asfaltiranje ceste na Poljah, Kamnjah, odcep na Ribčevem laz, cesto skozi naselje Nemški rovt, cesto v novem naselju Pod gozdom, desni krak Zoisove ceste, cesto na pokopališče in zgornji del ceste na Ravnah. Dela so v celoti zaključena, pri tem pa je treba omeniti, da so znatna sredstva prispevali naši občani in delovne organiza-

cije. Največ dela je bilo vloženo na cesti Pod gozdom, kjer so občani tega področja predhodno v celoti opravili sami vso makadamsko ureditev z izkopi, nasipanjem in utrditvijo.

Visoko postavko pri asfaltiranju predstavlja zgornji del ceste na Ravnah v dolžini 1 km in predračunski vrednosti 2.580.000.—. Za to utrditev prispeva TOZD SC Kobla 1.000.000.—, 600.000.—. Krajevna skupnost, razlika pa združeno delo v KS, od tega LIP TO Tomaž Godec 200.000.—. V prihodnjih letih načrtujemo ureditev še srednjega dela te ceste, ki je najbolj problematičen in bo potrebno izvesti delno rekonstrukcijo.

Ocenjujemo, da bo naš letni plan v celoti izvršen, manj zadovoljni pa smo lahko na drugih področjih. Zaostajajo plani SIS, zlasti komunalnega in stanovanjskega gospodarstva, PTT in vodne skupnosti. Delegati v združenem delu bi se morali bolj aktivno seznanjati tudi s to problematiko in vključevati na teh področjih, spremljati in razpravljati na pristojnih mestih, sicer lahko pričakujemo, da bomo ob izteku tega srednjeročnega obdobja nezadovoljni, polni kritike, za kar pa bomo nosili delno krivdo sami.

S. Z.

V Stari Fužini je krajevni dom že pokrit

Kulturno prosvetno delo v vseh bohinjških vaseh je bilo že nekdanje zelo razgibano. Dvorane za igre so bile posejane po vsem Bohinju. V Boh. Bistrici, Srednji vasi, Češnjici, na Koprivniku in na Gorjušah so bile dvorane z odri za dramske in glasbene nastope. Med seboj so tekmovali in velikokrat tudi sodelovali. Tudi zelo zahtevne igre so uprizarjali.

V Stari Fužini so si takoj po zadnji vojni dvorano pridrili iz hleva Zoisovega gradu. Mnogo dramskih del in koncertov so odigrali. Skromna je bila ta dvorana, toda za te čase je odgovarjala namenu. Kasneje je bila opuščena, ker je društvo razpadlo.

Po predzadnjih volitvah 1976. leta je krajevna skupnost Stara Fužina ob sprejemanju srednjeročnega razvojnega programa med drugim planirala tudi izgradnjo večjega objekta z večnamensko dvorano, knjižnico, prostori za pisarne društev in DPO ter krajevne skupnosti, s prostori za klub upokojenec in mladinski klub.

Že pred tem časom je bilo ustanovljeno društvo KUD Žige Zoisa Stara Fužina, športno društvo Avgust Gašperin in tudi upokojenci so se organizirali v okviru svoje KS. Ob ustanovitvi so si društva pripravila programske zasnove, ki predstavljajo letne koledarje prireditvev, tako da je za vsak narodni in državni praznik organizirana primerna prireditev. Vse se je razgibalo, kulturna in športna dejavnost je zaživele. Za sestajanje in delo organizacij pa ni primernih prostorov, zato je bilo treba napraviti »horuk« v gradnjo doma.

Referendum za krajevni samoprispevek za te namene je bil zelo uspešen. Prav takrat smo glasovali tudi za izgradnjo doma Joža Ažmana in Muzeja v Boh. Bistrici. Tako pomembnim zgodovinskim objektom je bilo treba dati prednost. Sredstva samoprispevka bodo krila le polovico investicije, zato je bilo treba iskati dodatna sredstva. Denarno in materialno pomoč za dopolnitev finančne konstrukcije smo iskali vsepovsod. Nekaj sredstev nam je dodelila Skupščina občine Radovljica, TOZD Tomaž Godec in Železarna Jesenice pa sta prispevali gradbeni material. Kraji so prostovoljno posekali les za dom in stanovanjski blok.

Janez Arh

Krajevni praznik v Gorjah

Delavci obnavljajo Pokljuške galerije

Že pred več leti so se v krajevni skupnosti Gorje odločili, da praznujejo svoj krajevni praznik 28. avgusta, to je na dan, ko so Nemci v Spodnjih Gorjah pod hribom Revovce leta 1941 ustrelili pet talcev kot povračilo za ustreljenega domačina, ki je sodeloval z okupatorjem.

Krajevni praznik so počastili z naslednjim programom:

V četrtek, 26. avgusta je bila v avli osnovne šole razstava ročnih del. Aktivistke KO RK Gorje so razstavo odlično pripravile.

V petek, 27. avgusta so mladinci obiskali spominska obeležja, ob 19. uri je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ob 19.30 uri pa se je predstavlila godba na pihala v TVD Partizan, kjer je bilo tudi razvitje prapora ZRVS.

V soboto, 4. 9. so otvorili obnovljene poti in mostove (galerije) v Pokljuški soteski. V kulturnem programu so sodelovali: godba na pihala, moški pevski zbor iz Gorij ter recitatorji osnovne šole bratov Žvan iz Gorij. Ob tej priliki je izšel vodič Pokljuške soteske z vsemi podrobnostmi.

V Pokljuški soteski so v letošnjem letu obnovili razpadle galerije, ki so sedaj spet prehodne. Obnovili ali zgradili so tudi 3.750 metrov poti od Jele (pod Staro Po-

Pestra sestava prebivalcev radovljiške občine

Po podatkih, ki jih je pred kratkim objavil Zavod za statistiko SRS o prebivalstvu po posameznih slovenskih občinah, je zanimiv tudi prikaz sestave prebivalcev naše občine. Po lanskoletnem popisu je bilo marca 1981 v občini 31.987 prebivalcev, ali 11,8% več kot ob zadnjem popisu pred desetimi leti. Razen 30.023 Slovencev, so popisovalci našli v naši občini še 564 Hrvatov, 490 Srbov, 187 Muslimanov, 45 Makedoncev, 43 Albancev, 40 Črnogorcev, 20 Madžarov, 8 Romov, 7 Čehov, 5 Nemcev, po 3 Poljake in Turke, 2 Avstrjca ter po en Vlah, Ukrajinec, Rus, Romun in Bolgar. Kar 232 občanov se je opredelilo kot Jugoslovani, 12 za ostale in 23 neopredeljenih. K nobeni naciji se ni želelo prišteti 131 občanov.

kljuko) skozi Galerije vse do Kofutarce (na Zatniku). Od tod se lahko obiskovalec vrne po poti preko »partizanskega prelaza« na Staro Pokljuko in skozi »luknje« pride zopet na izhodiščno točko. Veliko dela so prostovoljno opravili planinci, alpinisti in člani TVD Partizan iz Gorij. Galerije so bile prvotno odprte že leta 1930.

V nedeljo, 29. avgusta je bila proslava in odkritje spominske plošče enajstim padlim partizanom, ki so darovali življenje v NOB pod obronki Mežaklje. Ob 16. uri so v novih prostorih društva upokojencev v Spodnjih Gorjah pogostili starejše krajanje.

Jože Ambrožič

Bogata galerijska dejavnost na Bledu

Že več let likovna sekcija Kulturno umetniškega društva Bled, ki jo vodi prizadevni slikar in pedagog Janez Ravnik, prireja likovne razstave v poletnih mesecih v avli festivalne dvorane na Bledu.

Razstave se vrste od konca maja do sredine septembra, se pravi od začetka do konca turistične sezone. Razstavno dejavnost financira Kulturna skupnost Radovljica, program pa odobrava njen muzejsko galerijski odbor, ki skrbi za galerijsko dejavnost po vsej občini.

V festivalni dvorani na Bledu so se v maju na skupni razstavi predstavili doma-

či slikarji, člani Društva slovenskih likovnih umetnikov: Črt Frelih, Boni Čeh, Miha Dellavalle, Polde Oblak, Stane Kolman, Anton Plemelj, Albin Polajnar, Janez Ravnik in Melita Vovkova. V juniju sta skupaj razstavljala kipar domačin Stane Kolman in slikar Janez Ravnik. V juliju je bil gost festivalne dvorane slikar in kipar Gorazd Sotler, v avgustu Blejčanka Melita Vovkova in v septembru skupaj slikarja Boni Čeh in Franc Novinc.

Organizatorji razstav trdijo, da si je te prireditve v avli festivalne dvorane ogledalo blizu deset tisoč ljudi?! Koliko je bilo domačinov zaenkrat ni moč ugotoviti.

Strokovno mnenje o sanaciji Blejskega jezera

Bled in radovljiško občino je v juliju obiskal priznani izvedenec za raziskave in sanacije sladkovodnih voda, rek in jezer dr. R. Stuffer, profesor univerze Wisconsin v ZDA, ki dela za račun svetovne organizacije OZN raziskave po vsem svetu.

Na občinski skupščini Radovljica se je pogovarjal z našimi strokovnjaki in predstavniki skupščine, izvršnega sveta, vodnogospodarske skupnosti, društva za varstvo okolja in krajevne skupnosti Bleda o izgledeh za oz-

dravitev Blejskega jezera. Na osnovi dosedanjih ugotovitev je ameriški izvedenec povedal, da je bilo doslej za sanacijo jezera izvedeno precej odvečnih in tudi dragih ukrepov. Po njegovem mnenju je možno ozdraviti Blejsko jezero s precej manjšimi stroški kot jih načrtujejo naši izvedenci. Pohvalno se je izrazil o namembnosti in koristi jezerske natege, zavrnil pa je učinkovitost in pozitivne rezultate dovoda Radovne.

Na Vojah smo slavili

Skoraj tri leta je minilo od začetka gradnje oziroma prvih razgovorov med planinci Planinskega društva Srednja vas in predstavniki LIP Bled, TOZD Tomaž Godec Boh. Bistrica. Takratni razgovori ter nato sprejeti sklepi planincev na občini so postavili temelje, na podlagi katerih smo se začeli pripravljati za gradnjo planinske postojanke. V vašem časopisu smo že obrazložili razloge, ki so narekovali, da smo izbrali lokacijo za kočjo prav selišče nekdanje planinske staje, zato tega tu ne bomo ponavljali. Povedati pa je treba to, da smo si za dan otvoritve nove planinske kočje izbrali Dan vstaje slovenskega naroda, 22. julij in da smo kočjo tudi poi-

menovali v spomin na slavno preteklost, in sicer tako, da kočja od tega dne naprej nosi ime Planinska kočja bohinjških prvoborcev na Vojah.

Letošnji 22. julij je bil izredno lep dan, razen manjše, juliju običajne nevihte. Zato se je zbralo na Vojah več sto ljudi, ki so se udeležili otvoritve planinske postojanke in ki so z velikim zanimanjem spremljali program pevcev, folkloristov, recitatorjev in drugih nastopajočih iz Bohinjske zgornje doline, ki so v večini tudi vsi člani našega planinskega društva. Slavnost je bila tako po množičnem obisku kot tudi po kvaliteti programa tako veličastna tudi, ker smo pravzaprav proslavljali zmago prostovoljnega in združe-

Koča na Vojah

negi dela bohinske doline oziroma vse zgornje Gorenjske.

Pri gradnji so pomagale številne delovne organizacije in tudi posamezniki. Projekte so nam brezplačno izdelali arhitekti Splošnega projektivnega podjetja v Ljubljani in Arhitekt biroja iz Kranja. Brezplačen je bil tudi prenos zemljišča, izkope smo izvršili s prostovoljnimi delom domačinov, opaže pa sta od temeljev do zadnje plošče izvedli gradbeni podjetji Gradis Jesenice in Gradbinec Kranj, ki sta brezplačno prispevali tudi armaturo in potrebni beton. Stene smo sezidali z isospan zidaki, ki nam jih je do delil TOZD Tomaž Godec. Tudi Gradbeno podjetje Bohinj je izvajalo razna gradbena dela po solidni ceni z manjšim popustom. Domačin iz Stare Fužine nam je prispeval potrebni pesek po izredno nizki ceni, domačini Stare Fužine in Srednje vasi pa so ta pesek in stavbni les prostovoljno zvozili do gradbišča. Les za okna in vrata sta poklonila GG Boh. Bistrica in GKZ Srednja vas.

Razrez lesa za izdelavo oken in vrat sta brezplačno opravila TOZD Tomaž Godec in GKZ, obrat žaga v Češnjici. Del sobne opreme je z manjšo odškodnino prispeval Kompas hotel Stane Žagar. Zavarovalnica Triglav nam je z odobritvijo kredita omogočila urediti vodovod in druge požarnovarnostne naprave. H gradnji sta svoj prispevek dali tudi krajevna skupnost Srednja vas in Stara Fužina. Instalacija Ljubljana je brezplačno na-

peljala vodovodno in plinsko instalacijo, Komunalno obrtno in gradbeno podjetje Kranj pa je z delom in srestvi zadnji mesec odločilno pomagalo dokončati planinsko kočo.

Skratka, lahko bi rekli, da nam je s skupnimi naporji delovnih ljudi iz Bohinja in Gorenjske brez velikih sredstev uspelo zgraditi izredno lepo planinsko postojanko. Več kot 3.200 opravljenih delovnih prostovoljnih ur in našti prispevki delovnih organizacij so omogočili, da smo doslej za kočo porabili nekaj več kot 2.600.000 din, čeprav ima stavba pribl. 540 m² površine in bi bila po sedanjih cenah vredna vsaj 3-krat več.

Nimamo pravih besed, da bi izrazili našo zahvalo, rečemo le, hvaležni vam bodo z nami vsi ljubitelji gora, ki bodo v združeno zgrajenih prostorih dobili najnujnejše za nadaljevanje poti v gore ali povratek nazaj.

Članom delovnega kolektiva in vodilnim delavcem LIP, TOZD Tomaž Godec se še posebej zahvaljujemo za razumevanje, saj so pravzaprav bili prvi, ki so iniciativa planincev podprli in pomagali k uresničitvi že stare ideje o izgradnji planinske postojanke med Bohinjem in Vodnikovo kočo.

Planinska koča je odprta in gostoljubno sprejme slehernega obiskovalca, zato vas vabimo, da si za razvedrilo in oddih privoščite zdrav in delovno spodbuden izlet po poti ob lepi strugi reke Mostnice do naše skupne planinske postojanke na Vojah. Janez Korošec

Bliže goram

Kdor občuti lepote gora, ga ta neokrnjena idila vabi na nova pota. Pogled s Porezna na venec bohinskih gora nas je navdušil, da smo se odločili, da bo naslednji pohod trajal dva dni. Daljši vikend v mesecu juliju je bil najbolj primeren čas veselega potovanja. V meglenem jutru in soparnem ozračju smo bili vsi ob določeni uri pripravljeni za odhod. Prvo presenečenje nam je pripravil predsednik s šopkom planik, vzgojenih doma. Z vozilom se počasi približujemo Bohinjskemu jezeru, naši izhodni postaji.

S prijetnimi občutki in zdravim humorjem smo nadaljevali pot po bližnjici proti Stari Fužini. Bežen pogled na balkon počitniške hišice je bila prijetna spodbuda za

nadaljno pot. Moj sopotnik je že potihem vasoval in planiral, kako prijeten bi bil počitek že na začetku poti. Pot skozi vas je hitro minila in že smo na strmih kolovozu, ki pelje proti planini Vogar. Na poti dohitimo traktor in pogumnega voznika, ki je upravljal vozilo na zahtevni poti. Tempo pohoda je narekoval Primož. Soparno vreme in težki nahrbtniki so opravili svoje. Po utrudljivem vzponu smo prispeli do spomenika padlim železničarjem v NOV. Posijalo je sonce in nudil se nam je čudovit pogled v dolino. Pod nami se je lesketalo Bohinjsko jezero. Na nasprotni strani smo občudovali venec gora. Težko je opisati vse lepote in veličine gora. To je enkratno doživetje, ko skušas dojeti te

nedostopne daljave, barve, obliko, velikost in tišino. V teh trenutkih pozabiš na vse težko in spremlja te nepopisna sreča. Še in še bi sedeli in občudovali, toda pred nami je še dolga pot, polna pričakovanj in lepih doživetij. Odpravili smo se naprej in hitro smo prispeli do naše prve postaje planine Vogar. Pred kočo stoji mogočna lipa, od katere prihaja mamljivi vonj po cvetju. Primeren kraj za daljši počitek. Iz nahrbtnikov so romale dobrine, dragocene kalorije za našo nadaljno pot. Preden smo zapustili planino Vogar, nas je Primož po stari planinski navadi vpisal v spominsko knjigo. Ko zapustimo to planinsko postojanko, se naša pot vije izmenoma skozi gozd in rovtve. Na poti se pozdravi kar vrstijo, ko pridni domačini hitijo s spravilom sena. Na zadnjem rovtu zavijemo v gozd in na poti občudujemo mogočno drevje, ki se pokorava zakonu narave.

Pot se počasi vzpenja in pred nami so čisti smrekovi gozdovi. Prijetna panorama v senci mogočnih smrek je trajala le kratek čas in že smo na planini Jezero. Planina Jezero leži slikovito na majhni vzpetini, ki jo obkrožajo lepi gozdovi. Na dnu planine je majhno jezero, ki daje temu kraju še lepši videz. Pohiteli smo proti jezeru, v katerem je bilo obilo rib. Na jezeru smo staknili preprost splav. S Primožem sva se odločila, da bova tudi tu veslala. Le zakaj ne, saj se pogosto vesla tudi v službi in kasneje doma. Pri tem početju nas je zalotil dež, zato smo se umaknili pod varno streho v bližnje stanove. Deževje je hitro minilo in vreme ni bilo najbolj obetavno.

Nadaljevali smo pot proti Dednemu polju. Pot nas vodi naprej med vedno redkejšimi iglavci, ruševjem in mescni. Na vsakem koraku je opaziti vedno bolj kruto gorsko naravo. Ko prispemo na Dedno polje prične rahlo deževati. Po kratkem iskanju najdemo naše zavetišče, prijetno lovsko kočo. Za nami je velik del poti, zato se počitek prileže. Ko smo si ogledali okolico, smo se dogovorili, da gremo še na planino Laze. To je izredno lepa planina, vgreznjena v zeleno dno široke doline. Tudi ta planina je na robu gozdne meje, okoli katere se v obliki podkve oklepajo gorski vrhovi. Ogledali smo si pastirski stan in prijazna lastnica nam je pokazala kako potekajo dela pri izdelavi sira. Ko si ogledamo še zakladnico sira, je bilo naše navdušenje še večje. Pred odhodom smo se napili pristnega mleka in ga polno kanglico odnesli s seboj. Hiteli smo nazaj, ker se je že pričelo mrčiti in rahlo deževati. Tudi tokrat smo se pravočasno vrnili v kočo. Po zaslugi naših sopotnic je v štedilniku zaplapolal ogenj, ki je v prostor prinesel še večjo domačnost, toploto, varnost in počitek. V koči smo prijeto kramljali. Vzdušje je bilo zaradi odkritosrčnosti, vedrine in hudomušnosti enkratno. Nekdo se je spomnil, da bo Anica praznovala god. Zadonela je pesem »Anko, Ančice, ...«. Prvi poizkus je dobro uspel in proti večeru je bilo naše petje vedno bolj ubrano. Dolgo v noč smo kramljali in kovali načrte,

kam vse bomo še letošnje leto odšli. Ponoči je pričelo močno deževati. Udarjanje deževnih kapelj na lesene skodlje je utihnilo šele proti jutru. Počasi smo prihajali iz toplega bivališča in modrovali kakšno bo vreme. Še zadnjič zapojemo našo priljubljeno pesem in se odpravimo na pot. Pot se dviguje in v vijugah spušča proti planini Ovčarija. Planina nudi žalostno podobo, ker stanovi propadajo in kažejo svoja rebra. Pred razpotjem proti Tičarici nas prehitel mlad planinec, ki kot pero hiti po stezi navzgor. Pred nami so Štapce, prva resnejša preizkušnja. Ko se ozremo navzgor proti Tičarici, je ta zavita v meglo. Pred nami je veličasten pogled na kočo pri Triglavskih jezerih in Dvojno jezero. Kamor ti seže pogled, so sami kamniti skladi. Ko strmimo in opazujemo to nenadkriljivo delo narave, smo trdno odločeni, da se v ta kraj še vrnemo. Naredili smo še par korakov in pred nami je varno napeta vrv in klini, ki nas bodo varovali na najbolj zahtevnem odseku. Kratek odpor in strah je premagal tudi Primož. Možato se je spuščal z našo pomočjo navzdol. Melišče pod Štapcami je bilo prekrito z nežnim planinskim cvetjem, ki mora v nekaj tednih zaključiti svojo vegetacijsko dobo. Na poti smo pomagali eden drugemu, kot je komu najbolj prišlo. Dobronamerna pomoč je bila povod hudomušnih pripomb. Pokrajina od koč pri Sedmerih jezerih do Komne je nenavadna in postaja z vsakim korakom zanimivejša, lepša in bolj divja. Vsak, kdor prehodi to pot je presenečen in očaran od

svojevrsne pokrajine tega gorskega sveta. Enkratni so pogledi na sosednje gore, veličastne viharneke, zdrapnost površja, ki je polno vrtač in žlebičev. Vse pa je poraslo z bujnim zelenjem in cvetjem. Tiho potujoči oblaki in meglice so še povečali čaroben vtis. Med potjo smo opazovali mecesne viharneke, ki so si na golem masivu izbrali svoj življenjski prostor. Neverjetna življenjska sila je v njih. Na robu življenja in smrti, izpostavljeni ostrim viharjem in dolgotrajni zimi črpajo iz skalnih razpok hrano za večstoletno življenje.

Naša pot se počasi izteka in vodstvo pohoda počasi zadržuje, da lepo planinko, ki prihaja nasproti, boli koleno. Marsikdo bi v tem gorskem kraju zdravil še kaj več in ne samo koleno. Na poti srečujemo vedno več planincev, saj je to najbolj obiskan in najlepši planinski predel. Približujemo se planini na Kraju in spotoma zavijemo še h koči pod Bogatinom. Po urejeni poti prispemo do doma na Komni, od koder imamo lep razgled. Kamorkoli se ozreš, povsod te obkrožajo vrhovi bohinskih gora. V domu na Komni je polno gostov, zato se ustavimo le za kratek čas, da se odpočijemo. Čas nas priganja in pred nami je le še uro hoda. Strmo se spuščamo proti Bohinjskemu jezeru, od koder se odpeljemo varno domov.

Na prvi postaji v Bohinju smo bogato pogoščeni. Veseli smo, srečni in ponosni. Naše dvodnevno bivanje v gorah se je izteklo in v tem času smo se dogovorili še za nove poti. G. F.

Kosijev dom na Vogarju

Kam

*Kam letite, drobne ptice?
Kod zbežite, ko zemlja se
ogrne v črn plašč noči?
Kam potujete, ko se zvečeri?*

*Z vami rada bi letela,
visoko pod oblake bi želela.
Vzemite s sabo moje sanje!
Z vami naj hitijo na potovanje.
Na vaših krilih jim bo mehko,
zjutraj se gotovo z vami vrnejo.*

Vesna

Rekli so

Človek pomaga človeku le s svojim veseljem, nikoli z žalostjo.

Delo umiri bolečino.

Cicero

Če imaš človeka, ki ti je pri srcu in veliko idejo, ki izpolnjuje duha, res ne potrebuješ ničesar več.

Pravica je resnica v akciji.

J. Joubert

Če te hvali prijatelj, mu bodi hvaležen. Če te hvali sovražnik, se pazi.

Če bi bil nesmrten, bi iznašel smrt, da bi se mogel veseliti življenja.

J. Richepin

Visok jubilej gasilskega društva

Gasilski dom v Nomnju

Pred 60 leti so vaščani Nomnja na pobudo takratnega učitelja Srečka Kristana ustanovili prostovoljno gasilsko društvo.

Na ustanovnem občnem zboru, dne 2. aprila 1922 so sprejeli 27 članov. Izmed najbolj aktivnih so izvolili upravni odbor, v katerem so bili: načelnik Jože Ažman, poveljnik Janez Stare, namestnik poveljnika Franc Štrukelj, tajnik Srečko Kristan, blagajnik Janez Lončar in odborniki: Janez Sušnik, Janez Žnidar, Jožko Marenk in Jakob Zupan.

Na zboru so med drugim sprejeli pravila društva in sklep o zbiranju sredstev za nabavo gasilskega orodja in opreme ter odkup stare kovačnice za gasilski dom.

V letu 1923 so preuredili iz kovačnice gasilski dom in nabavili od mestnega gasilskega društva iz Ljubljane brizgalno na ročni pogon in velik voz za moštvo in orodje. Prvo motorno brizgalno so nabavili leta 1931.

Ob 35-letnici obstoja je bil adaptiran dom in razvit društveni prapor. Sodelovali

smo pri gradnji vodovoda, zgradili požarni bazen in hidrante v vasi. 50-letnico smo proslavljali z nabavo nove motorne brizgalne Rosenbauer.

Za 60-letni jubilej pa smo se razveselili prenovljenega in povečanega doma. Za vsa ta dela v dobi 60 let je bilo treba veliko prostovoljnega dela in sodelovanja vseh vaščanov, kajti gasilsko društvo je bilo vsa leta obstoja središče vsega dogajanja na vasi in s tem združevalo vaščane. Ob tej priliki se spominimo tudi naših 21 članov, ki so sodelovali v osvoboditvi domovine, od teh jih je 6 žrtvovalo svoja življenja.

Pri obnovi doma se še posebej zahvaljujemo za materialno in finančno pomoč SIS za požarno varstvo, Občinski gasilski zvezi, Zavarovalnici Triglav, LIP Bled, TO Tomaž Godec Boh. Bistrica, Gozdarsko kmetijski zadrugi Srednja vas in Gozdnemu gospodarstvu Boh. Bistrica, kakor tudi vsem ostalim dobrotnikom, ki so kakorkoli pomagali pri gradnji.

GD Nomenj

Nov gasilski dom v Ribnem

V nedeljo, 29. avgusta letos so v krajevni skupnosti Ribno slovesno odprli nov gasilski dom. Že lani v poletnem času so se začeli nabirati prostovoljni prispevki krajanov iz Ribnega, Sela, Bodeš in Koritnega. Krajanje so brezplačno opravljali razna dela pri gradnji novega doma, tako električna, vodovodna, zidarska in druga dela. Tako je Ferjan Janez, ki predseduje gasilskemu društvu v Ribnem že peto leto na-

redil okoli 500 brezplačnih delovnih ur pri gradnji gasilskega doma.

Gasilski dom stoji na lepem terenu v zgornji ribenski vasi pred izletniškim domom pod ribensko goro, notranji prostori so dokaj ekonomično razporejeni in so namenjeni tudi lovskemu društvu v Ribnem. Nov dom je bil zelo potreben, v starem je bila precejšnja prostorska stiska. Zdaj je stara zgradba v celoti last delovne organi-

zacije Vezenine Bled, ki bo tu preuredila stanovanjske prostore za svoje delavce.

Letos GD Ribno praznuje 80-letnico obstoja in tudi v ta namen so se vrstile razne prireditve. V četrtek, 26. avgusta so odprli razstavo gasilske opreme. Kulturni program so izvedli recitatorji dramske skupine iz Ribnega in možnost smo imeli prisluhniti ženskemu oktetu iz Žirovnice. Naslednjega dne

so gasilci izvedli mokre vaje pred osnovno šolo in s tem prikazali vso tehniko znanja v gasilskih veččinah.

V nedeljo je precej nagajalo deževno vreme, toda Ribnanov ni motilo in so zadovoljno proslavili otvoritev doma. Tako je bila ob 9.00 slavnostna seja gasilskega društva Ribno, kjer so podpisali listino o pobratenju z gasilskim društvom Lokavica pri Velenju. V kulturnem

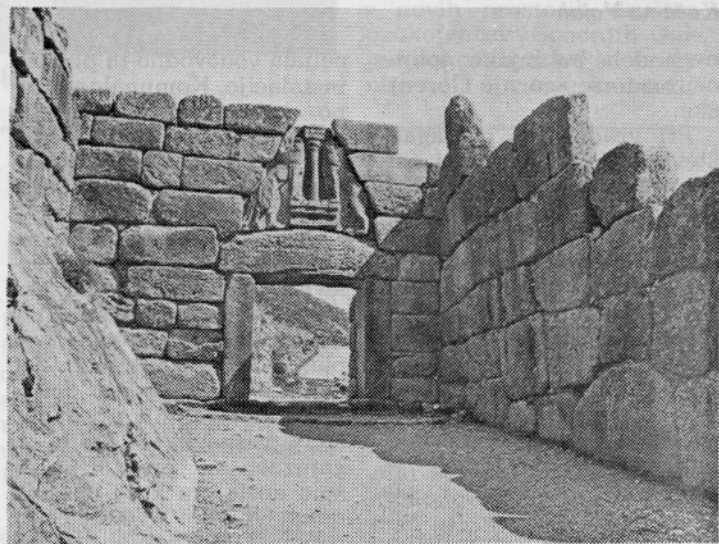
programu so sodelovali pevci iz Zasipa ter recitatorji iz Ribnega. Ob 14.00 popoldne je potekala slovesna gasilska parada ter slovesen trenutek, ko so dom odprli in dali v uporabo gasilskemu in lovskemu društvu. Po proslavi je bila v Zadružnem domu gasilska veselica, kjer je ansambel Gorenjci poskrbel za dobro voljo in zabavo.

Vesna

Grčija, dežela kulture, pesmi in sonca

Po 60 km vožnje iz Aten smo prispeli do Korintskega kanala. Ta kanal povezuje Jonsko morje z Egejskim morjem. V Korintu smo si vzeli čas za počitek in ogled kanala. Preko kanala sta sezidana dva mostova za železniški in cestni promet. Sam kanal je dolg 6,3 km, širok 25 m, globok pa samo 9 m. Najvišji del prekopa je visok 86 m. Ladje, ki plujejo skozi Korintski kanal, ne plujejo samostojno, ampak vsako ladjo vleče vlačilec. Po ogledu smo se odpeljali preko kanala na polotok, umetno narejen Peloponez.

Ob Egejskem morju smo se napotili proti Epidaurusu. To je staro grško gledališče s 17.000 sedeži, zgrajeno je bilo 400 let pred našim štejetem. V tem teatru je odlična akustika. Ko smo prispeli v Epidaurus, si tega grškega, starega gledališča nismo mogli ogledati, kajti bila je nedelja in delavci so stavkali, ker jim ne plačajo nedeljskih ur za nadure in morali smo se vrniti k avtobusom in nadaljevati vožnjo proti Argosu. Med vožnjo smo si lahko ogledali še Navplion in nato smo se vozili po zelo bogati dolini z nasadi pomaranč in limon. Grčija je ena izmed največjih izvoznic pomaranč in limon na svetu. Le-te smo imeli možnost tudi kupiti. Vreča pomaranč (5 kg) stane 150 din. Po kratkem postanku ob stojnicah s sadjem smo nadaljevali pot proti Mikenam. Tam smo si ogledali znamenita Levja vrata na mikensko akropolo, in pa kupolasto grobnico,

Levja vrata v Mykenah

imenovano Atrida, ki je bila zgrajena 1250 let pred našim štejetem. Plošča nad vhomom v grobnico tehtala 120 ton in še do današnjih dni ni razjasnjeno, kako so mogli ploščo dvigniti 8 m visoko.

Po ogledu znamenitosti v Mikenah smo se odpravili po nakupih po stojnicah in trgovinah. Tu smo tudi kosili.

Pot smo nadaljevali mimo Nemeae, Akrokorintos in nazaj proti Korintu. Pot je bila še dolga, ustavili smo se samo v eni izmed trgovin za nakup keramike, za katero je bilo veliko zanimanje. V Korintu smo prispeli proti večeru in večina Atencev, ki so bili na vikendu, se je vračalo proti Atenam domov, zato je bila na cesti velika gneča in vožnja je bila zelo počasna. V mraku smo prispeli v Ate-ne. Zvečer smo bili gosti zabavišča Plaka, kjer smo pre-

živeli čudovit večer. Ob obilni hrani in seveda dobri kapljici ter bozuki glasbi smo se zabavali pozno v noč.

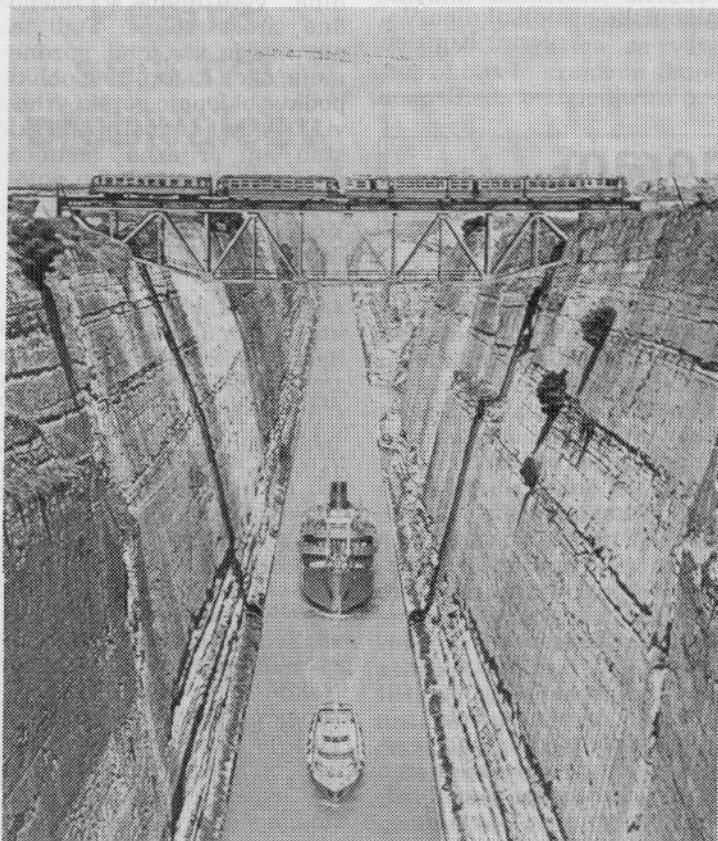
Čas počitka je bil kratek, zgodaj zjutraj smo se pripravili na potovanje proti Solunu. Iz Aten smo se napotili proti Lamiji. Od tod pa po ravnini — grški žitorodnici mimo Karditsa proti Trikoli. V Kalambaki smo kosili, potem ko smo si ogledali znamenite Meteore.

Meteora leži med gorsko verigo pogorja Pindos in Hossia, ki se raztezajo proti središču Grčije. Meteora je skupina skal, ki se mogočno dvigajo (ločeno druga od druge), vendar so medsebojno povezane. Na teh skalah so sezidani samostani, ki obiskovalcem nudijo enkratni pogled in srhljivo začuden občutek.

O nastanku Meteor je bolj malo znano. Pred tisoč leti sta se začela zanimati za te skale, ta naravni fenomen naravoslovca, vendar so skale kljub vsestranskemu znanju ostale skrivnost. Ker so se v te kraje zatekali razni roparji, so se tedanji prebivalci izselili. Ni pa znano, kdaj so se prvi ljudje naselili na Meteorah. Kar je znano, se opira na čas, ko so se naselili menihi, to je v času 950 let pred našim štejetem.

Odpeljali smo se proti Larisi, kjer smo imeli manjši postanek, nato pa do Katerine. Tu smo se odpočili, nato pa nadaljevali vožnjo proti Solunu. Mimogrede smo lahko zrlji proti najvišjem vrhu v Grčiji, 2911 m visokem Olimpu, ki je večno pokrit s snegom. Zaviti je bil v meglo, zato vrha nismo videli. V večernih urah smo prispeli v Solun.

Solun je mesto, imenovano Nevesta Termajskega zaliva. Je drugo po velikosti v Grčiji in šteje 550.000 stanovalcev. Zgrajeno je bilo 316 let pred našim štejetem. Imenuje se po ženi kralja Kasandrosa. Mesto je bilo

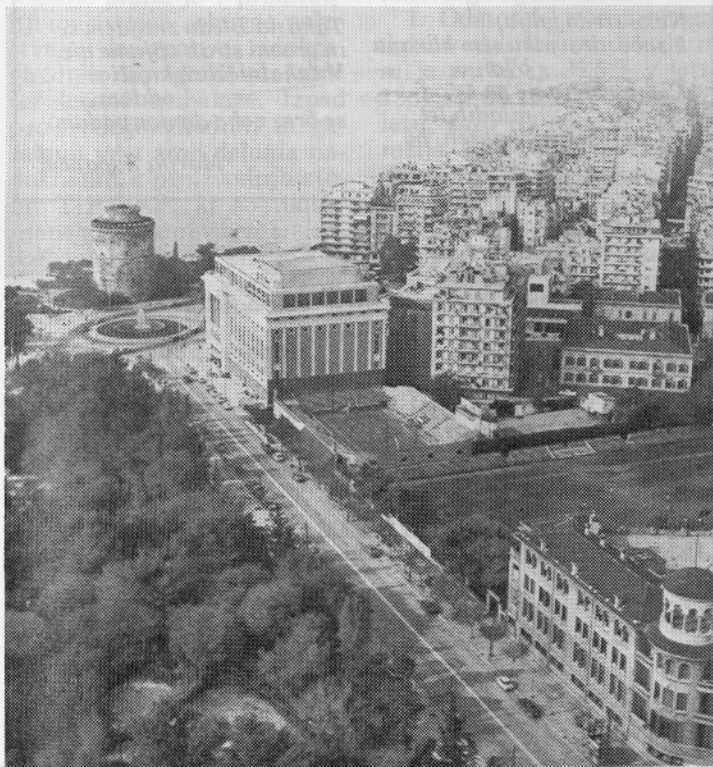
Korintski kanal

Meteore

Skupni posnetek iz Volosa

Solun

Pred jugoslovanskim spomenikom v Solunu

trgovsko središče. Skozi Solun je vodila cesta Egnacia, ki je potekala iz Rima do Carigrada.

Vrhunec razvoja Soluna seže v 120. leto pred našim štetjem, ko so se v njem naselili rimski velikani — Ciceron in Pompej. Leta 904 so Solun porušili saracenski gusarji, leta 1184 pa Normandi, 1430. leta so Solun zavzeli Turki in mesto je ostalo pod turškim jarmom do prve balkanske vojne 1912. leta. Velik požar je leta 1917 uničil večji del mesta, ki pa je bil ponovno zgrajen. Danes je Solun lepo in moderno mesto z letališčem.

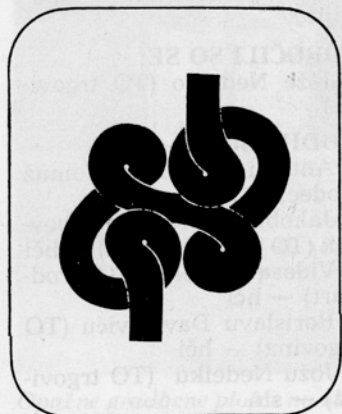
V Solunu je še nekaj znamenitih in dobro ohranjenih stavb in cerkva. Druge znamenitosti Soluna pa so še Kamara, Rotonda, trdnjava Levkos Pirgos iz 15. stoletja, ki je predhodno služila kot zapor. Ko smo se napotili proti znamenitemu pokopališču v Solunu, smo mimogrede videli tudi bivšo jugoslovansko prosto ceno v solunskem pristanišču.

Ogledali smo si grobnico jugoslovanskih borcev, prostovoljcev, ki so padli v balkanskih vojnah in v 1. in 2. svetovni vojni. To ozemlje, kjer je pokopališče, je jugoslovanska last.

Ko smo se namestili v avtobuse, smo nadaljevali pot proti naši državni meji. Pred prehodom smo porabili še odvečne drahme, kjer smo si nakupili med vožnjo manjkajočo metaxo. Po opravljenih formalnostih na obeh mejah smo jo mahnili proti Negotinu, po kosilu pa smo se odpeljali na letališče.

Za nami je bilo 2.500 km vožnje z avtobusom, čakal nas je samo še polet iz Skopja, preko Sarajeva in Maribora do Ljubljane. Po srečnem pristanku na brniškem letališču smo se razšli vsak na svoj dom. Pred slovesom smo se domenili, da se naslednje leto za praznike zopet snidemo na letališču in si ogledamo še kakšno drugo deželo.

Brane Urh

Upokojili so se

Jože Kovačič

JOŽE KOVAČIČ se je rodil 7. 4. 1932, v naši TO pa se je zaposlil 1. 8. 1961. Kot otrok precej številne in materialno šibke družine in pa ker drugih virov preživljanja, razen skromnega očetovega dohodka od mizarskih del ni bilo, je moral kmalu poprijeti za delo. Najprej se je za nekaj časa zaposlil pri železnici, nato pa je bil vse do prihoda na delo v našo TO zaposlen v Železarni Jesenice.

S prihodom v naš kolektiv je pričel opravljati dela na raznih delovnih mestih, nato pa je bil razporejen na dela v obratu opažnih plošč, kjer je delal večino delovnih let v našem podjetju oz. naši TO. Zaradi težje poškodbe pri delu je bil 17. 6. 1982 tudi invalidsko upokojen. Bil je dober sodelavec, dela ki so mu bila zaupana, je opravljal dobro in prizadevno.

Marija Smukavec

MARIJA SMUKAVEC je bila rojena 27. 1. 1932, v našem kolektivu pa je delala od 13. 1. 1970 dalje. Tudi ona je zaradi slabih življenjskih pogojev doma, saj ni bilo nobene dobre osnove za preživljanje, morala od doma, da si je ustvarila osnovo za življenje in da je malo lahko pomagala tudi drugim. Večino svojega delovnega življenja je opravila na delu po kmetijah, če jih lahko tako imenujemo v bohinjškem kotu. Delo ni bilo lahko in nikdar časovno omejeno.

V naši TO je pričela delati v obratu opažnih plošč in tam delala večino delovnih let. Zaradi slabšega zdravja je bila iz zdravstvenih razlogov razporejena na opravljanje lažjih del v obratu pohištvo, od tam je tudi odšla 30. 6. 1982 v zaslužni pokoj. Bila je pridna in vestna sodelavka, predvsem pa skromna, do svojih sodelavcev vedno prijazna in tovariška, vedno pripravljena pomagati človeku v stiski ali nesreči. Tak značaj ji je izklesalo trdo in delavno življenje, tako jo bomo sodelavci ohranili v trajnem spominu.

Rudolfa Beguš

RUDOLFA BEGUŠ se je v naši TO zaposlila 1. 1. 1963 kot delavka v obratu opažnih plošč. Rojena je bila 28. 3. 1926 kot delavka v obratu opažnih plošč. Rojena je bila 28. 3. 1926, v pokoj pa je odšla 20. 7. 1982. Pred prihodom v naš kolektiv je bila krajšo dobo zaposlena v Železarni Jesenice, nato pa nekaj časa kot kuharica pri železnici. Iz obrata opažnih plošč je bila prerazporejena na delo kuharice v okrepevalnico TO, kjer je ostala vse do zaslužne upokojitve. Kljub slabšim začetnim delovnim in prostorskim pogojem je bil topli obrok tudi po njeni zaslugi vedno pravočasno in dobro pripravljen. Zavedala se je odgovornosti za pripravo dobre, zdrave in dovolj izdatne hrane, ker le taka prehrana omogoča večjo delovno storilnost in dobro počutje človeka. Svoje delo je opravljala vestno in prizadevno, znanje in izkušnje pridobljene s prakso, ki jih ni imela malo, pa je vedno rada prenašala na svoje sodelavce z eno samo željo, nuditi zaposlenim, ki delajo v različnih pogojih, zdravo in dovolj kalorično prehrano.

Ob odhodu v zaslužni pokoj želimo vsem trem skupaj in vsakemu posebej veliko zdravih, srečnih in zadovoljnih let v bodočem življenju in pa veliko osebne sreče. Želimo si čimveč medsebojnih stikov, želimo si vaših obiskov pri našem delu in na raznih medsebojnih srečanjih, za vaše delovne prispevke pa se vam naš kolektiv prav lepo zahvaljuje.

V slovo

V presledku slabih 14 dni smo se delavci TO Godec Boh. Bistrica in LIP Bled morali posloviti od dveh sodelavcev — upokoencev našega kolektiva. Med nas sta prišla kmalu po končani II. svetovni vojni, v času oz. v letih, ko je naša porušena domovina potrebovala pridne roke in ogromno ustvarjalne volje. Bila so to leta, ki so terjala mnogo fizičnih in drugih naporov in volje, leta, ki so ustvarjala temelje našega skupnega razvoja.

Justinu Kiklju

Justin Kikelj je prišel v naše vrste januarja 1948. leta in ostal z nami vse do oktobra 1966. leta, ko je odšel v zaslužni pokoj. K nam je prišel s sončne Primorske, ki pa je bila za Slovence, ki so govorili slovensko, turobna, temna in mračna vse do osvoboditve. Za mnoge zavedne Slovence, kot za Justina, takrat mnogokrat ni bilo ne dela in ne kruha. V začetku je Justin delal dela, ki so bila nujna in potrebna, kmalu pa je bil premeščen v žago in tam delal dolgo vrsto let, dokler ni težja nesreča tega dela preprečila.

Po nesreči je opravljal delo vratarja in iz tega delovnega mesta je odšel tudi v pokoj. Svoje delo je opravljal vestno in prizadevno, z željo, da se je ustvarilo čimveč za novo družbo, za njen razvoj in obenem za svojo družino. Bil je dober in skromen sodelavec, tovariš in kot takega se ga bomo vedno radi spominjali. Spominjali pa se ga bomo tudi kot borca — partizana, saj se je kot zaveden Slovenec boril za našo slovensko zemljo v zadnji svetovni vojni.

Urši Polak

Urša Polak se je zaposlila v našem kolektivu 1947. leta na delih pri izdelavi zabojev. Pogoji dela so bili težji kot danes, vendar jih je uspešno premagovala. Dela se ni ustrašila, saj ga je bila vajena že iz otroških let. Očetove obrtniške roke niso mogle preživljati vseh, zato se je Urša morala zaposliti. Najprej je delala kot služkinja, kasneje pa je bila vrsto let zaposlena v gozdarstvu, kjer je opravljala dela, ki so bila težka za ženske roke, naj si je bilo po teži dela ali pa zaradi slabih vremenskih in drugih delovnih pogojev. Vse to je zmogla, saj je bila skromna, v sebi je imela veliko moči in volje do dela. Tako skromnost, prijateljstvo in tovarštvo je gojila tudi do svojih sodelavcev, oz. do vseh vse do svoje smrti. To pa je bila poleg nesebičnega in vestnega dela njena največja življenjska odlika. Pri nas je ostala do leta 1954, ko je odšla v zaslužni pokoj.

Zaradi vrlin, ki jih je imela, so jo člani IGD Tomaž Godec zaprosili za botro njihovega prapora. Tega imenovanja se je sprva branila, kasneje pa je z veseljem in ponosom to imenovanje tudi sprejela. Njeno ime je zapisano v kroniki društva; pa ne le zaradi tega imenovanja, pač pa tudi zaradi nenehnega zanimanja za delo društva. Dokler je mogla, je obiskovala gasilce, pa tudi kolektiv, se zanimala za delo in razvoj, mi pa smo bili njenih obiskov vedno veseli.

Anton Ažmanu

Dne 11. 8. 1982 smo se poslednjič poslovili od dobrega in zvestega sodelavca Antona Ažmana. Že v mladosti je v svoji rojstni vasi spoznal, kako trdo in neusmiljeno je življenje. Odločiti se je moral za edino možno delo gozdnega delavca. Nešteto dni je preživel v zasilni kolibi v gozdovih Jelovice, Mežaklje in Pokljuke. Težaško delo gozdnega delavca je trajalo od jutra do večera. V najtežjih letih naše zgodovine je v drugi svetovni vojni aktivno sodeloval v pravičnem boju za svobodo. Njegovo delo ni ostalo skrito okupatorju, zato je bil zaprt in z družino izseljen. Organiziral je pobeg in se vrnil v domovino. Odšel v partizane in kot dober poznavalec varno vodil soborce po gozdovih Jelovice, Mežaklje in Pokljuke.

V osvobodjeni domovini se je vrnil na svoj dom, kjer je v krogu svojih najdražjih doživljal najbolj srečne dneve. Bogat z delovnimi izkušnjami se je zaposlil v gozdarstvu in kasneje v našem podjetju. Opravljal je zahtevno delo pri štiristranskem skobelnem stroju in nešteto kv. m lesenih oblok je rezultat njegovega ustvarjalnega dela. Dela je opravljal sproščeno in z veseljem. Bil je izredno skromen, pošten in delaven. Tudi v letih upokojitve je tesno živel s podjetjem in se veselil delovnih uspehov.

Mednarodni festival športnih in turističnih filmov v Kranju

Še nekaj tednov nas loči od začetka letošnjega 9. mednarodnega festivala športnih in turističnih filmov, ki bo v Kranju od 13. do 18. oktobra 1982.

Ta filmski festival je edina mednarodna filmska prireditelja v Sloveniji, njegova posebnost pa je, da združuje dva na prvi pogled dovolj različna filmska žanra — športni in turistični film.

Toda dobri filmi v preteklosti so dokazali, da tematiki le nista tako drugačni, da ju ne bi mogli združiti na enem samem festivalu.

Do sedaj so producenti iz 27 držav prijaviili več kot 120 filmov. Seleksijska komisija, ki jo sestavljajo znani slovenski športni, turistični in filmski novinarji, bo zato morala opraviti težavno delo, da bo izbrala filme za tekmovalni spored.

Prijavljeni filmi zajemajo najrazličnejše športe, od at-

letike, alpinizma, jadrnanja na deski, boksa, kolesarjenja — prikazujejo pa daljne, nam neznane dežele, kot n.pr. Tajska, Venezuelo, Kitajska.

Filmske projekcije bodo od 13. do 18. oktobra 1982 vsak dan ob 16. in 20. uri.

Med člani mednarodne žirije pa so tako znana imena kot so Slobodan Šijan (režiser filma Kdo tam poje), Emil Zatopek (eden najbolj znanih svetovnih tekačev), pa Tone Vogrinec (direktor jugoslovanske smučarske reprezentance).

Kranjski festival si je v svetu priboril ugledno mesto. Prav bi bilo, da bi ta kranjska prireditelja zaživela na pravi način tudi doma. To bo najlažje takrat, ko bo dvorana kina Center na projekcijah športnih in turističnih filmov polna, in ko bodo gledalci zadovoljni in navdušeni odhajali domov.

Pri zobozdravniku

Neko sredo julija,
k zobozdravniku sem klicana
b'la.
Čeprav bojim se ga že od
mladih let,
mi ni vseeno, kakšen bo
moj skelet.

Tako na Bledu najdem se
in grozni strah objame me.
V čakalnici brž knjižico
oddam,
se brez zoba domov podam.

Marija Zupančič

Rekli so

VLJUDNOST JE ČLOVEKU TO, KAR JE VOSKU TO-
PLOTA

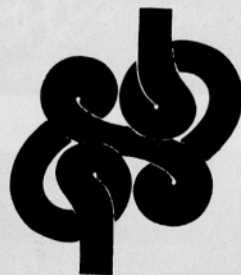
Schopenhauer

OPRAVLJANJE JE TO, KAR RADI SLIŠIMO O
LJUDEH, KI JIH NE MARAMO.

E. W.

NAJBOLJŠO IZOBRAZBO IMA, KDOR RAZUME ŽIV-
LJENJE, V KATEREGA JE POSTAVLJEN.

Hellen Keller

Dopisujte
v Glasilo

Kadrovske novice

STANJE ZAPOSLENIH ZA MESEC AVGUST 1982

	delavcev	učencev. v pokl. šolah
TOZD Tomaž Godec Boh. Bistrica	480	+5
TOZD Rečica	316	+1
TOZD Mojstrana	59	+1
TOZD Podnart	73	
TOZD Trgovina	24	
DSSS	85	+4 pripravniki
Skupaj	1037	

ODŠLI IZ DO:

iz TO Tomaž Godec
Vinko Korošec, K — spo-
razumno, Jože Stare, NK —
sporazumno

iz TO Rečica
Ivanka Smolej, PK — disc.
ukrep, Vida Zorč, NK — upo-
kojitev, Džino Lojen, NK —

izjava delavca, Janez Korošec, VK — upokojitve
iz TO Mojstrana
Husein Jusič, NK — spo-
razumno

iz TO Podnart
Anton Eržen, PK — upo-
kojitev

POROČILI SO SE:
Jože Nedelko (TO trгови-
na)

RODILI SO SE:
Anton Polaku (TO Tomaž
Godec) — sin
Jakobu in Branki Podbev-
šek (TO Tomaž Godec) — hči
Vidosavi Bele (TO Pod-
nart) — hči
Borislavu Davidoviću (TO
trgovina) — hči
Jožu Nedelku (TO trгови-
na) — sin

ZAHVALA

Ob izgubi dragega očeta

FRANCA TERAŽA

se zahvaljujeva vsem sodelavcem TO Mojstrana, ki so ga spremili
na njegovi zadnji poti ter darovali cvetje.

Sinova MARJAN in MIRKO

ZAHVALA

Ob smrti drage mame

MARIJE MRAK

se iskreno zahvaljujem
kolektivu TOZD Mojstrana
za darovan venec in izrečeno
sožalje. Hvala tudi vsem, ki
so jo spremili na zadnji poti.

Sin Justin z družino

Glavni in odgovorni urednik:
Ivan Robič, tehnični urednik:
Nada Frelj, člani: Franc Men-
cinger, Janez Stare, Andrej
Trojar, Branko Urh, Anton
Noč, Franc Globočnik, Miro
Kelbl in Ciril Kraigher.